

Bérczy József

KALAHÁRI

Emléktöredékek, Afrika

I.

*A vadon ég –
ég Kalahári...
A tűznek nincs hossza, széle.
Fű, fa, bozót lángok étke.*

Szikraeső.

Hull szívünkre a pernyéje.

II.

*Téli éjen, déli égre
felszegezve: az ott! –
látod?*

*Egy sóhaj a suttogásod:
A keresztünk. Dél Keresztje.*

*Száz nesz szülte csendnek mélyén
hördülés. Halld...*

*Most halld: még egy.
Félsz-e?*

Félek.

Még az is jó: félni Veled.

III.

*Tábortűzünk füstje-lángja,
az áradó Okavangó
vizének halk csobbanása –
békák násza...*

S a mi nászunk... Volna mása?

*Puszta föld a fekvőágyad,
pálmalevélből derékalj.
Az öledből patak árad –
nyeli el a Kalahári.*

*Sikolyodat ha temeti,
párját hívó vadállatnak
a hangjával elkeveri.*

IV.

*És a könnyek?
A sivatag mind beissza.
Be is itta.*

*Tsodillo Hills és Etsha, Kalahári, Chief Island,
Okavangó Delta, Afrika – Szent György-hegy,
1982 – 2002*

JEGYZET

A bushfire, a parlagtűz, inkább a kalahári télben, a száraz évszak alatt, mely tart júniustól októberig.

Vöröse vetekszik a naplementék vörösével. Ég a Vadon, végeláthatatlan.

És ha az emlékekben gyúl ki a tűz, abba még a szívek is belekeverednek.

Az a szikraeső! Most már csak a pernyéje. A szíveken.

A tél az áradások ideje is az Okavangó árterén. Jön a víz lassú percegéssel. Messziről jön, a Bihéi Fennsíkról. Ahol hónapokkal azelőtt esőként leesett.

De akkor is, reggel négy felé már haldoklik a tábortűz. A fészket nyaldosó víztől. Hiába az este kiszámolt távolság. S mindjárt a közelben, az is hajnal felé:

A vízilónak nehéz léptei. Kicsalta a víz, a fű. Csak a folyóág és ő hatalmassága közéz ne!

Megszívlelendő tanács.

Az oroszlán párját hívó mély hördülése hallszik az éjszakában. Sok évre rá is. Az álomban.

Békák kikapcsolhatatlan koncertje.

HELYSZÍNEK

Tsodillo Hills,

észak-nyugati részén Ngamilandnak, a bushmanok, a szan-nép szent hegye, sziklás csúcsokkal, barlangokkal, hol a cheetah is megpihenhet. Csak úgy kiemelkedőn, ó, nem oly magasan, a sík pusztaságból. Sziklafalakon ősrégi krétarajzok, vadászjelenetek, férfiak álló himvesszővel, állatábrák. És a hal vonalai, a Kalaháriban!

Etsha

nagyobb, jó kétezer ember lakta település az Okavangó ölelésében. Egy kart nyújt feléje a a folyó. S mikor annak az ideje, elhozza hozzá az áradást.

Az orvos, a Ngaka, ha ott – a betegek ellátása után, a településtől pár kilométerre, tábortűz mellett, tábori ágyon, csupasz ég alatt tölti az éjszakát, majd mindég magában.

A táborhely csak oly messzire a néptől, hogy a dobok hangja még hallható legyen. A doboké, mélyen bele az éjszakába.

Chief Island,

sziget az Okavangó ezer ága között. A Morémi Vadvédelmi Parkban. Túristaszállítás. Afrika, a gazdagoknak. Maunból visz a repülő.